

1.

Visul lui Mardoheu

^{1a} În anul al doilea al regelui Artaxerxes cel mare, în prima [zi] a [lunii] Nisan, a avut un vis Mardoheu, [fiul] lui Iair, [fiul] lui Șimei, [fiul] lui Chiș, din tribul lui Beniamin.

^{1b} Era un iudeu care locuia în cetatea Susa, om de seamă, care slujea la curtea regelui.

^{1c} Era dintre captivii pe care îi deportase Nabucodonosor, regele Babilonului, din Ierusalim, odată cu Iehonia, regele din Iuda.

^{1d} Iar visul era acesta: se făcea că erau strigăte, zgomot, tunete și cutremur, tulburare pe pământ.

^{1e} Și, iată, doi balauri mari s-au ridicat să vină să lupte unul cu celălalt scoțând un strigăt puternic.

^{1f} La strigătul lor, toate popoarele s-au ridicat să lupte împotriva poporului celor drepti.

^{1g} Iată, zi de întuneric și de benză, oprinare și strâmtorare, chin și tulburare mare era pe pământ.

^{1h} S-a tulburat tot poporul cel drept și s-a temut de toate aceste rele. S-a ridicat ca să lupte strigând către Domnul.

¹ⁱ La strigătul lor s-a făcut ca dintr-un izvor mic un fluviu mare. Și era multă apă.

^{1k} [S-a făcut lumină] și s-a ridicat soarele, iar cei umili i-au devorat pe cei puternici.

^{1l} Trezindu-se Mardoheu care avusese acest vis și văzuse ceea ce Dumnezeu voia să facă, păstra în inimă și voia să îl înțeleagă în orice fel până la venirea nopții.

Complot împotriva regelui

^{1m} Mardoheu a stat liniștit la curte împreună cu Gabata și Tara, cei doi eunuci ai regelui care păzeau curtea.

¹ⁿ El a auzit planurile și le-a cercetat cu grijă; a aflat că se pregăteau să pună mâinile pe Artaxerxes, regele, și i-a făcut cunoscut regelui despre aceste lucruri.

^{1o} Regele i-a cercetat pe amândoi și, după ce au mărturisit, au fost duși [să fie pedepsiți].

^{1p} Regele a scris aceste lucruri spre amintire; a scris și Mardoheu despre aceste evenimente.

^{1r} Regele i-a poruncit lui Mardoheu să-i slujească la curte și i-a dat daruri pentru aceste lucruri.

^{1s} Dar Aman Bugaios, [fiul] lui Amadates, era puternic înaintea regelui. El căuta să-i facă rău lui Mardoheu și poporului său pentru cei doi eunuci ai regelui.

2.

Banchetul lui Artaxerxes

¹ Era în zilele lui Artaxerxes, adică Artaxerxes care a domnit din India până în Etiopia peste o sută douăzeci și șapte de provincii.

² În acele zile, când regele Artaxerxes stătea pe tronul domniei sale din fortăreața Susa,

³ în al treilea an al domniei lui, a dat un ospăț tuturor căpeteniilor și slujitorilor lui. Cei viteji ai Persiei și ai Mediei, nobilii și căpeteniile provinciilor erau înaintea lui.

⁴ El le-a arătat bogăția glorioasă a domniei sale și faima strălucitoare a măreției lui timp de multe zile: o sută optzeci [de zile].

⁵ Când s-au terminat acele zile, regele a dat un ospăț pentru întregul popor care se afla în fortăreața Susa, de la cel mare la cel mic, timp de șapte zile în curtea grădinii de la palatul regelui.

⁶ [Draperii] albe, albastre și violete erau legate cu corzi de in și de purpură [prinse] prin verigi de argint și de coloane de marmură. Erau paturi de aur și de argint pe un paviment de marmură rară, albă, roșie și neagră.

⁷ Se bea din vase de aur, fiecare diferit de celălalt. Era vin regesc din belșug, după cum îi dădea mâna regelui.

⁸ Băutura era după dorință, nimeni nu era obligat, căci așa stabilise regele tuturor celor mari din casa lui ca să facă după dorința fiecăruia.

Neascultarea și repudierea reginei

⁹ Regina Vasti a dat și ea un ospăț femeilor din casa regală a regelui Artaxerxes.

¹⁰ În ziua a șaptea, când inima regelui era veselă de vin, le-a zis lui Mehuman, Bizta, Harbona Bigta, Abagta, Zetar și Carcas, cei șapte eunuci care slujeau înaintea regelui Artaxerxes

¹¹ să o aducă în fața lui pe regina Vasti, cu coroana regală, ca să arate popoarelor și căpeteniilor frumusețea ei, căci era frumoasă la chip.

¹² Dar regina Vasti a refuzat să vină, [împotrivindu-se] cuvântului regelui [dat] prin eunuci. Regele s-a supărat foarte tare și s-a aprins de mânie.

¹³ Atunci regele a vorbit cu înțelepții care cunoșteau timpurile (căci așa [se rezolvau] problemele regelui: înaintea tuturor celor care cunoșteau decretul și dreptul –

¹⁴ apropiații [regelui] erau: Carșena, Șetar, Admata, Tarșiș, Meres, Marsena, Memucan, cele șapte căpetenii ale Persiei și Mediei, care vedeau fața regelui și care aveau primul [loc] în împărăția lui) –:

¹⁵ „După lege, ce trebuie să i se facă reginei Vasti pentru că nu a împlinit cuvântul regelui Artaxerxes [transmis ei] prin eunuci?”.

¹⁶ Memucan a răspuns înaintea regelui și a căpeteniilor: „Nu numai față de rege s-a purtat rău regina Vasti, ci și față de toate căpeteniile și față de toate popoarele care sunt în toate provinciile regelui Artaxerxes.

¹⁷ Căci fapta reginei va ajunge la toate femeile și îi vor disprețui pe soții lor în ochii lor când vor zice: «Regele Artaxerxes a spus să vină regina Vasti, iar ea nu a venit».

¹⁸ Astăzi vor spune prințelese Persiei și Mediei care vor auzi de fapta reginei tuturor căpeteniilor regelui. Și va fi dispreț și mânie.

¹⁹ Dacă i se pare bun regelui, să iasă de la el un decret regesc și să fie scris în legile Persiei și Mediei și să nu se treacă [peste el]: să nu mai vină regina Vasti înaintea regelui Artaxerxes și regele să dea [demnitatea] ei de regină alta mai bună decât ea.

²⁰ Când decizia pe care a luat-o regele se va auzi în împărăția sa – căci ea este mare – toate femeile vor da prețuire soților lor, de la mare la mic”.

²¹ Lucrul acesta a fost plăcut în ochii regelui și regele a făcut după cuvântul lui Memucan.

²² A trimis scrisori în toate provinciile regelui, în fiecare provincie, după scrierea ei și la fiecare popor, ca fiecare bărbat să fie stăpân în casa lui și să vorbească limba poporului său.

3.

Estera devine regină

¹ După aceste lucruri, s-a potolit furia regelui Artaxerxes; și-a amintit de Vasti și de ceea ce făcuse ea și de decizia luată împotriva ei.

² Atunci tinerii regelui care îi slujeau au zis: „Să se caute pentru rege tinere fecioare și frumoase la chip!”.

³ Regele a desemnat comisari în toate provinciile imperiului său ca să le adune pe toate tinerele fecioare și frumoase la chip în fortăreața Susa la casa femeilor și [să fie încredințate] lui Hegai, eunucul regelui, care păzește femeile, și să li se dea cele necesare pentru pregătire.

⁴ Și tânăra care va fi plăcută în ochii regelui să fie regină în locul lui Vasti. Lucrul acesta a fost bun în ochii regelui și s-a făcut astfel.

⁵ În fortăreața Susa era un Iudeu numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chiș, om din Benjamin.

⁶ El a fost deportat din Ierusalim cu cei care fuseseră luați captivi când a fost deportat Iehonia, regele lui Iuda, pe care l-a luat captiv Nabucodonosor, regele Babilonului.

⁷ El o creștea pe Hadasa, adică Estera, fiica unchiului său; căci ea nu avea nici tată, nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere, iar după moartea tatălui și a mamei sale, Mardoheu o luase ca fiică.

⁸ Când s-a auzit cuvântul regelui și decretul lui, au fost adunate multe tinere la fortăreața Susa [sub grija] lui Hegai. A fost luată și Ester la casa regelui, [sub grija] lui Hegai, păzitorul femeilor.

⁹ Fata a fost plăcută în ochii lui și a căpătat bunăvoință înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru pregătire și partea [care i se cuvenea]; i-a dat șapte tinere alese și a mutat-o pe ea și pe tinerele ei în [partea] cea mai bună a casei femeilor.

¹⁰ Estera nu și-a făcut cunoscut nici poporul, nici originea ei, căci Mardoheu îi poruncise să nu facă cunoscute [aceste lucruri].

¹¹ În fiecare zi Mardoheu se plimba înaintea curții casei femeilor ca să afle cum îi merge Esterei și ce se întâmpla cu ea.

¹² Când venea rândul fiecărei tinere să intre la regele Artaxerxes, după ce se făcea pentru ea, după regula femeilor, timp de douăsprezece luni (pentru că așa se împlineau zilele pregătirii lor: șase luni cu untdelemn de mir și șase luni cu miresme pentru pregătirea femeilor.

¹³ Așa intra o fată la rege). Tot ce dorea i se dădea să ia cu sine din casa femeilor în casa regelui.

¹⁴ Se ducea seara și a doua zi dimineața se întorcea în casa a doua a femeilor în [grija] lui Șaașgaz, eunucul regelui și păzitorul concubinelor. Nu mai intra la rege, decât dacă regele avea plăcere de ea și era chemată pe nume.

¹⁵ Când a venit rândul Esterei, fiica lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o luase ca fiică, să intre la rege, nu a cerut nimic decât ceea ce i-a spus Hegai, eunucul regelui și păzitorul femeilor. Și Ester a aflat bunăvoință în ochii tuturor celor care o vedeau.

¹⁶ Estera a fost dusă la regele Artaxerxes, în casa regală, în luna a zecea, adică luna Tebet, în anul al șaptelea al domniei lui.

¹⁷ Regele a iubit-o pe Estera mai mult decât pe toate femeile și ea a aflat bunăvoință și îndurare în ochii lui mai mult decât toate fecioarele. El a pus coroana regală pe capul ei și a fost regină în locul lui Vasti.

¹⁸ Regele a făcut un ospăț mare pentru toate căpeteniile și toți slujitorii săi, ospățul Esterei, a dat o scutire provinciilor și a făcut daruri după generozitatea regelui.

Mardoheu și Aman

¹⁹ Când au fost adunate fecioarele, Mardoheu stătea la poarta regelui.

²⁰ Estera nu-și făcuse cunoscute originea și poporul, așa cum îi poruncise Mardoheu. Ea împlinea cuvântul lui Mardoheu ca atunci când era sub tutela lui.

²¹ În acele zile, pe când Mardoheu stătea la poarta regelui, Bigtan și Tereș, doi dintre eunucii regelui, păzitori ai pragului, s-au aprins de mânie și căutau să-și întindă mâna împotriva regelui Artaxerxes.

²² Mardoheu a aflat de lucrul acesta și i-a făcut cunoscut reginei Estera care i-a spus regelui în numele lui Mardoheu.

²³ S-a cercetat faptul și s-a aflat [întocmai]. Amândoi au fost spânzurați de un copac, iar [lucrul acesta] a fost scris în *Cartea Cronicilor* înaintea regelui.

4.

Complotul lui Aman împotriva iudeilor

¹ După aceste lucruri, regele Artaxerxes l-a înălțat pe Aman, fiul lui Amedata din Agag, și l-a promovat. I-a pus tronul mai

sus decât al tuturor căpeteniilor care erau cu el.

² Toți slujitorii regelui, care erau la poarta regelui, se plecau și se închinău înaintea lui Aman, căci așa poruncise regele în privința lui. Însă Mardoheu nu se pleca și nici nu se închina.

³ Slujitorii regelui care erau la poarta regelui i-au zis lui Mardoheu: „Pentru ce încalci porunca regelui?”.

⁴ Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, iar el nu îi asculta, i-au adus la cunoștință lui Aman ca să vadă dacă vor rămâne cuvintele lui Mardoheu, pentru că el le făcuse cunoscut că este iudeu.

⁵ Haman a văzut că Mardoheu nu se pleca și nu se închina înaintea lui și Aman s-a umplut de mânie.

⁶ Însă i s-a părut puțin să-și întindă mâna numai asupra lui Mardoheu căci i se adusese la cunoștință despre poporul lui Mardoheu. Aman căuta să-i nimicească pe toți iudeii, poporul lui Mardoheu, care erau în tot imperiul lui Artaxerxes.

IUDEII AMENINȚAȚI

Decretul de nimicire a Iudeilor

⁷ În luna întâi, adică luna Nisan, în anul al doisprezecelea al regelui Artaxerxes, au aruncat *Pur*, adică sorții, înaintea lui Aman, pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, până în luna a douăsprezecea, adică luna Adar.

⁸ Atunci Haman i-a zis regelui Artaxerxes: „Există un popor împrăștiat și risipit în toate provinciile imperiului tău; legile lor se deosebesc de cele ale tuturor popoarelor și legile regelui nu le împlinesc: nu este în folosul regelui să-i lase în pace.

⁹ Dacă i se pare [un lucru] bun regelui, să scrie ca să fie nimiciți! Iar eu voi cântări zece mii de talanți de argint în mâna celor care fac lucrarea ca să-i aducă în vistieriile regelui”.

¹⁰ Regele și-a scos inelul din deget și i l-a dat lui Aman, fiul lui Amedata din Agag, dușmanul iudeilor.

¹¹ Regele i-a zis lui Aman: „Argintul să fie dat ție și poporului ca să facă ce este bun în ochii tăi!”.

¹² I-au chemat pe secretarii regelui în luna întâi, în luna a treisprezecea și au scris conform cu tot ceea ce a poruncit Aman satrapilor regelui, guvernatorilor care erau în fiecare provincie, căpeteniilor fiecărui popor: fiecărei provincii conform cu scrierea ei și fiecărui popor conform cu limba lui. A fost scris în numele regelui Artaxerxes și sigilat cu inelul regelui.

¹³ Scrisorile au fost trimise prin alergători în toate provinciile regelui ca să-i distrugă, să-i ucidă și să-i nimicească pe toți iudeii – tineri și bătrâni, prunci și femei, în aceeași zi – în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să le prădeze bunurile.

^{13a} În copia scrisorii regelui cel mare către toți cei care [locuiau] din India și până în Etiopia, guvernatorilor celor o sută douăzeci și șapte de provincii, căpeteniilor și supușilor, scria așa:

^{13b} „Fiind [noi] la conducerea multor națiuni și având stăpânire asupra întregii lumi, nu din orgoliul puterii, ci conducând întotdeauna cu moderație și cu delicatețe, am dorit să facem întotdeauna liniștită viața supușilor, să asigurăm o domnie stabilă și liniștită, ușor de străbătut până la marginile [ei] și statornicind pacea de toți dorită.

^{13c} Când [noi] i-am întrebat pe consilieri cum am putea aduce aceasta la îndeplinire, atunci Aman, care este renumit la noi prin înțelepciune și se bucură neclintit de bunăvoința [noastră] și care a dovedit cea mai deplină fidelitate pentru care a primit onoarea de a fi al doilea după rege,

^{13d} ne-a arătat că printre toate triburile lumii s-a amestecat un popor dușman, potrivnic legilor tuturor popoarelor, care nu ține cont niciodată de poruncile regelui ca să nu se poată stabili stăpânirea noastră fără cusur.

^{13e} Aflând că numai acest popor se împotrivește oricărui om, că duce un fel de viață străină de legi și, încălcând mereu legile noastre, face cele mai mari rele ca domnia noastră să nu ajungă să fie stabilă,

^{13f} am poruncit cele indicate vouă în scrisorile lui Aman, care este pus de noi peste lucruri și ca un al doilea tată al nostru, ca să-i nimiciți de tot, femei și copii, prin sabie ostilă, fără nicio milă și ezitare, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică în luna Adar a acestui an.

^{13g} Ca astfel, acești oameni dușmani astăzi ca și în trecut, fiind într-o singură zi aruncați în iad să nu ne mai împiedice în viitor

să avem un timp stabil și liniștit până la sfârșit”.

14 O copie a scrisorii a fost dată ca lege fiecărei provincii ca să fie făcută cunoscută tuturor popoarelor și să fie pregătite pentru ziua aceea.

15 Alergătorii au ieșit în grabă, după cuvântul regelui. Decretul a fost dat în fortăreața Susa: regele și Aman stăteau și beau, dar cetatea Susa era agitată.

5.

Durerea lui Mardoheu

1 Mardoheu a aflat tot ce se făcea, și-a sfâșiat hainele, s-a îmbrăcat cu sac și cenușă, a ieșit în mijlocul cetății și a strigat cu glas puternic și amar.

2 A mers până la poarta regelui, pentru că nu se putea intra îmbrăcat în sac.

3 În toate provinciile, în fiecare loc unde era făcut cunoscut cuvântul regelui și decretul lui, era jale mare printre iudei, post, bocet și vaiet; mulți se prostrau în sac și cenușă.

4 Slujitoarele și eunucii Esterei au venit și i-au adus la cunoștință, iar regina s-a întristat foarte mult. A trimis haine ca să-l îmbrace pe Mardoheu și să ia sacul de pe el, dar el nu a acceptat.

5 Atunci Estera l-a chemat pe Hatac, [unul] dintre eunucii care stăteau în fața ei, și i-a poruncit [să meargă] la Mardoheu să afle ce se întâmplă și din ce cauză.

6 Hatac a ieșit [să meargă] la Mardoheu în piața cetății care este înaintea porții regelui.

7 Mardoheu i-a făcut cunoscut tot ce i se întâmplase și suma de argint pe care Aman a zis că o va da vistieriilor regelui împotriva iudeilor ca să-i nimicească.

8 I-a dat copia decretului regelui care fusese dată la Susa pentru a-i nimici ca să o vadă Estera, să-i facă cunoscut și să-i poruncească să meargă la rege ca să-l îmbuneze și să caute [îndurare] de la el pentru poporul ei.

9 Hatac a venit și i-a făcut cunoscute Esterei cuvintele lui Mardoheu.

10 Estera i-a zis lui Hatac și i-a poruncit [să-i spună] lui Mardoheu:

11 „Toți slujitorii regelui și poporul din provinciile regelui știu că orice bărbat sau femeie care intră la rege în curtea interioară și care nu a fost chemat printr-o poruncă, este dat la moarte; numai acela către care regele întinde sceptrul său de aur rămâne în viață. Dar eu nu am fost chemată să intru la rege de treizeci de zile”.

12 Ei i-au făcut cunoscute lui Mardoheu cuvintele Esterei.

13 Mardoheu a zis să i se răspundă Esterei: „Să nu crezi în sufletul tău că vei scăpa în casa regelui [numai tu] dintre toți iudeii.

14 Căci dacă vei tăcea în acest timp, ajutorul și eliberarea pentru iudei vor veni din alt loc acum, iar tu și casa tatălui tău veți pieri. Și cine știe dacă nu ai devenit regină pentru un astfel de timp?”.

Decizia Esterei

15 Estera a zis să-i răspundă lui Mardoheu:

16 „Mergi, adună-i pe toți iudeii care se află în Susa și postiți pentru mine: nu mâncați și nu beți timp de trei zile și [trei] nopți. Și eu și slujitoarele mele vom posti astfel. Așa voi intra la rege – ceea ce nu este după lege – și dacă e să pier, voi pieri”.

17 Mardoheu a plecat și a făcut după tot ceea ce i-a poruncit Estera.

Rugăciunea lui Mardoheu

17a El s-a rugat Domnului amintind toate faptele Domnului și spunând:

17b „Doamne, Doamne, regele tuturor
tu care stăpânești peste toate,
în puterea ta sunt toate
și nu este nimeni care să se împotrivească ție
când vrei să îl eliberezi pe Israel.

17c Tu ai făcut cerul și pământul
și toate lucrurile minunate care sunt sub cer;
tu ești stăpânul tuturor
și nu este nimeni să ți se împotrivească ție, Doamne.

17d Tu toate le cunoști și știi, Doamne,
că nu din mândrie, nici din aroganță,
nici din dorință de glorie am făcut aceasta,
că nu m-am plecat înaintea arogantului Aman.
Căci mi-ar fi plăcut să-i sărut tălpile picioarelor
pentru eliberarea lui Israel.

17e Dar am făcut aceasta ca să nu pun gloria omului
deasupra gloriei lui Dumnezeu
și să nu mă plec înaintea nimănui,
în afară de tine, Domnul meu,
și nu fac aceasta din aroganță.

17f Acum, Doamne Dumnezeule,
regele și Dumnezeul lui Abraham,
cruță-l pe poporul tău!
Căci [dușmanii] privesc la noi
ca să ne distrugă
și să nimicească moștenirea ta de la început.

17g Nu disprețui partea ta
pe care ai eliberat-o pentru tine din Egipt!

17h Ascultă rugăciunea mea
și iartă moștenirii tale;
schimbă plânsul nostru în veselie
pentru ca, fiind în viață, să lăudăm numele tău, Doamne,
și nu închide gura celor care te laudă!

17i Tot Israelul a strigat din [toată] puterea lui
pentru că moartea lor le era înaintea ochilor.

Rugăciunea Esterei

17k Și regina Estera și-a căutat scăparea la Domnul, fiind cuprinsă de agonia morții. Și-a scos hainele ei de cinste, și-a îmbrăcat haine de strâmtorare și plâns, iar în locul miresmelor de măreție și-a presărat cenușă și gunoi, trupul și l-a umilit foarte mult, iar orice loc al bucuriei l-a umplut cu șuvițe din părul ei și l-a rugat pe Domnul Dumnezeu lui Israel, zicând:

17l Domnul meu și regele nostru tu ești singur;
Ajută-mă pe mine care sunt singură
și nu am pe nimeni să mă ajute în afară de tine!

Căci pericolul meu este lângă mine!

17m Am auzit de când m-am născut în tribul părinților mei
că tu, Doamne, l-ai luat pe Israel dintre toate popoarele
și pe părinții noștri dintre toți strămoșii lor
spre moștenire veșnică
și le-ai făcut tot ceea ce le-ai spus.

17n Noi am păcătuit înaintea ta
și ne-ai dat în mâinile dușmanilor noștri,
pentru că i-am cinstit pe zeii lor:
tu ești drept, Doamne!

17o Ei nu se mulțumesc cu amărăciunea sclaviei noastre,
ci și-au pus mâinile peste mâinile idolilor lor
ca să facă să piară hotărârea gurii tale,
să nimicească moștenirea ta
și să închidă gura celor care te laudă
și să distrugă gloria ta și a altarului tău;

17p să deschidă gura popoarelor spre lauda celor deșarte
și un rege muritor să fie admirat în veci.

17q Nu da, Doamne, sceptrul tău celor care nu sunt
ca să nu rătăcească de căderea noastră;
întoarce planul lor împotriva lor
și fă-l de rușine pe cel care ne-a dominat!

17r Amintește-ți, Doamne,
fă-te cunoscut în timpul suferinței noastre
și dă-mi curaj,
rege al Dumnezeilor și stăpân al tuturor puterilor!

17s Pune cuvânt potrivit în gura mea înaintea [acestui] leu
și schimbă inima lui spre ură față de prigonitorul nostru,
spre pieirea lui și a celor de aceeași gândire cu el!

17t Pe noi scapă-ne din mâna lui
și ajută-mă pe mine care sunt singură
și nu am pe nimeni în afară de tine, Doamne!

17u Tu le cunoști pe toate
și știi că am urât cinstea celor nelegiuiți
și că mi-e scârbă de patul celor necircumciși
și al tuturor străinilor.

17w Tu cunoști necazul meu,
că mi-e scârbă de semnul măreției mele
care este pe capul meu în zilele când trebuie să apar;
îl detest ca pe o zdreanță de fiecare lună
și nu-l port în zilele liniștii mele.

17x Slujitoarea ta nu a mâncat la masa lui Aman,
nici nu am cinstit ospățul regelui
și nici nu am băut vinul libațiilor.

17y Slujitoarea ta nu s-a bucurat
din ziua înălțării mele până acum
decât în tine Doamne, Dumnezeu lui Abraham.

17z Dumnezeule, care ești puternic peste toate,
ascultă vocea celor fără de speranță!
Scapă-ne din mâna celor care ne fac rău
și eliberează-mă pe mine din teama mea!

6.

Estera se prezintă în fața regelui

¹ A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu [hainele] sale regale și venit în curtea interioară a casei regelui, în fața casei regelui. Regele stătea pe tronul său de domnie, în fața ușii casei.

^{1a} În ziua a treia, când a încetat să se mai roage, s-a dezbrăcat de hainele de jale și s-a îmbrăcat în straiile slavei ei.

^{1b} Și, împodobindu-se cu strălucire, după ce l-a chemat pe Dumnezeu cel a toate văzător și mântuitor, le-a luat cu sine pe cele două slujnice – și pe una dintre ele se sprijinea, ca într-o alintare, iar cealaltă o urma ținându-i poalele veșmântului.

^{1c} Ea era îmbujorată în culmea frumuseții ei și chipul îi era vesel ca al unei îndrăgostite, însă inima îi era strânsă de teamă.

^{1d} Și, după ce a trecut de toate ușile, a stat dreaptă înaintea regelui; acesta era așezat pe tronul său regesc și îmbrăcat cu toate veșmintele strălucirii sale, împodobit peste tot cu aur și nestemate; și era foarte înfricoșător.

^{1e} Și, ridicându-și chipul înflăcărat de slavă, a privit în culmea mâniei, iar regina s-a prăbușit: s-a schimbat la față de slăbiciune și și-a lăsat capul pe cel al slujnicei care mergea înaintea ei.

^{1f} Dar Dumnezeu a schimbat duhul regelui în blândețe și, tulburat, acesta a sărit de pe tronul lui și a prins-o în brațe până și-a venit în fire; și o mângâia cu cuvinte împăciuitoare și i-a spus:

^{1g} «Ce este, Estera? Eu sunt fratele tău, îndrăznește, nu vei muri, căci porunca noastră este pentru cei de rând: apropie-te!»”.

² Când a văzut-o regele pe regina Estera care stătea în curte, ea a aflat bunăvoință în ochii lui. Regele a întins către Estera sceptrul de aur care era în mâna lui, iar Estera s-a apropiat și a atins vârful sceptrului.

^{2a} Ea i-a spus: «Te-am văzut, stăpâne, ca pe un înger al lui Dumnezeu și inima mi s-a tulburat de teama slavei tale; căci minunat ești, stăpâne, și chipul tău este plin de farmec.

^{2b} Și, în timp ce-i vorbea, a căzut cuprinsă de slăbiciune, iar regele s-a tulburat și toți slujitorii lui au început să o încurajeze»”.

³ Regele i-a zis: „Ce ai, regină Estera? Ce vrei să-mi ceri? Chiar și jumătate din imperiu îți voi da!”.

⁴ Estera a răspuns: „Dacă este bine pentru rege, să vină regele și Aman astăzi la ospățul pe care i l-am pregătit!”.

⁵ Regele a zis: „Aduceți-l repede pe Aman ca să facă după cuvântul Esterei!”. Și au venit regele și Aman la ospățul pe care îl pregătise Estera.

⁶ Regele i-a zis Esterei în timp ce bea vin: „Ceea ce tu ceri ți se va da și ceea ce tu cauți, până la jumătate din imperiu, se va face!”.

⁷ Estera a răspuns și a zis: „Ceea ce eu cer și caut este:

⁸ Dacă am aflat bunăvoință în ochii regelui și dacă este bine pentru rege să îmi dea ceea ce eu cer și să facă ceea ce eu caut, să vină regele și Aman la ospățul pe care îl voi pregăti pentru ei și mâine voi face după cuvântul regelui”.

⁹ Aman a ieșit în ziua aceea, bucurându-se și cu inima veselă. Dar când l-a văzut pe Mardoheu la poarta regelui că nu s-a ridicat și nici nu s-a mișcat pentru el, Aman s-a umplut de mânie împotriva lui Mardoheu.

¹⁰ Însă Aman s-a stăpânit și a mers acasă. Apoi a trimis să fie aduși cei care îl iubeau și Zereș, soția lui.

¹¹ Aman le-a povestit despre strălucirea bogăției sale și despre mulțimea fiilor săi, despre cum l-a mărit regele și despre cum l-a promovat peste căpeteniile și slujitorii regelui.

¹² Aman a mai spus: „Regina Estera nu a lăsat [pe nimeni] să intre cu regele la ospățul pe care i l-a pregătit decât numai pe mine. Chiar și pentru mâine sunt invitat de către ea împreună cu regele.

¹³ Dar toate acestea nu au nicio valoare pentru mine atâta timp cât îl văd pe Mardoheu, iudeul, stând la poarta regelui.

¹⁴ Dar Zereș, soția lui, și cei care îl iubeau i-au zis: „Fă o spânzurătoare înaltă de cincizeci de coți și dimineața spune-i regelui să fie spânzurat Mardoheu de ea. Apoi mergi cu regele la ospăț cu bucurie. Lucrul acesta a fost bun înaintea lui Aman și a făcut o spânzurătoare.

7.

REVANȘA IUDEILOR

Eșecul lui Aman

¹ În noaptea aceea, regele nu a avut somn. A poruncit să-i fie adusă *Cartea Memoriilor, a Cronicilor* și au fost citite înaintea regelui.

² S-a găsit scris cum Mardoheu a făcut cunoscut că Bigtan și Tereș, cei doi eunuci ai regelui, păzitori ai pragului, au căutat să-și întindă mâna împotriva regelui Artaxerxes.

³ Regele a zis: „Ce cinste și mărire i s-au făcut lui Mardoheu pentru aceasta?”. Atunci tinerii regelui care îl slujeau au zis: „Nu s-a făcut nimic pentru el”.

⁴ Dar regele a zis: „Cine este în curte?”. Aman venise în curtea exterioară a casei regelui să-i spună regelui să îl spânzure pe Mardoheu de spânzurătoarea pe care i-o pregătise.

⁵ Slujitorii regelui i-au răspuns: „Aman stă în curte”. Regele a zis: „Să intre!”.

⁶ Aman a intrat și regele i-a zis: „Ce trebuie făcut pentru un om pe care regele are plăcere să-l cinstească?”. Dar Aman și-a zis în inima lui: „Cui altcuiva are plăcere regele să îi dea cinste mai mult decât mie?”.

⁷ Aman i-a răspuns regelui: „Omului pe care regele are plăcerea să-l cinstească

⁸ trebuie să i se aducă îmbrăcăminte regală cu care se îmbracă regele, calul pe care călărește regele și să i se pună o coroană regală pe cap.

⁹ Să se dea haina și calul în mâna uneia dintre căpeteniile nobile ale regelui și să fie îmbrăcat omul pe care regele are plăcerea să îl cinstească, să-l plimbe călare în piața cetății și să se strige înaintea lui: «Așa i se va face omului pe care regele are plăcerea să îl cinstească!»”.

¹⁰ Regele i-a zis lui Aman: „Ia repede haina și calul, după cum ai vorbit, și fă-i așa lui Mardoheu, iudeul, care stă la poarta regelui. Să nu lipsească nimic din ceea ce ai spus!”.

¹¹ Aman a luat haina și calul, l-a îmbrăcat pe Mardoheu, l-a plimbat călare prin piața cetății și a strigat înaintea lui: „Așa i se face omului pe care regele are plăcerea să îl cinstească!”.

¹² Apoi Mardoheu s-a întors la poarta regelui, iar Aman s-a grăbit acasă jelind și cu capul acoperit.

¹³ Aman i-a povestit soției sale Zereș și tuturor celor care îl iubeau tot ce i se întâmplase. Înțelepții lui și soția sa Zereș i-au zis: „Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din tribul iudeilor, nu vei putea [să faci nimic], ci vei cădea tu înaintea lui”.

¹⁴ Pe când mai vorbeau cu el încă, s-au apropiat eunucii regelui și s-au grăbit să-l ducă la ospățul pe care îl pregătise Estera.

8.

Al doilea ospăț al Esterei

¹ Regele și Aman au mers să bea cu regina Estera.

² Regele i-a zis Esterei și a doua zi, pe când bea vin: „Ceea ce tu ceri, regină Estera, ți se va da, iar ceea ce tu cauți, până la jumătate din imperiu, ți se va face”.

³ Regina Estera i-a răspuns și a zis: „Dacă am aflat bunăvoință înaintea ta, rege, dacă este bine pentru rege, să-mi fie dată viața pentru ceea ce caut și cea a poporului meu pentru ceea ce eu cer.

⁴ Căci eu și poporul meu suntem vânduți pentru a fi nimiciți, uciși și distruși, cu toate că, dacă am fi vânduți ca sclavi și ca sclave, aș fi tăcut, căci [această] persecuție nu ar avea nicio valoare ca să fie deranjat regele”.

⁵ Regele Artaxerxes i-a zis reginei Estera: „Cine este și unde este cel care s-a gândit să vină și să facă astfel?”.

⁶ Estera a răspuns: „Persecutorul și dușmanul este Aman, acest om rău!”. Atunci Aman a rămas îngrozit înaintea regelui și a reginei.

⁷ Regele, în mânia lui, s-a ridicat de la ospățul de vin [și a mers] în grădina palatului. Iar Aman a rămas să-și ceară viața de la regina Estera, căci văzuse că fusese hotărât asupra lui răul din partea regelui.

⁸ Regele s-a întors din grădina palatului în încăperea ospățului de vin, iar Aman era căzut spre patul pe care era Estera. Atunci regele a zis: „Vrea chiar să atenteze la regina care este cu mine în casă”. Și cum a ieșit cuvântul din gura regelui, au acoperit fața lui Aman.

⁹ Harbona, unul dintre eunucii care stau înaintea regelui, a zis: „Iată, spânzurătoarea de cincizeci de coți pe care a făcut-o Aman pentru Mardoheu, cel care a vorbit bine despre rege, stă înălțată la casa lui Aman!”. Atunci regele a zis: „Spânzurați-l de ea!”.

¹⁰ Ei l-au spânzurat pe Aman de spânzurătoarea pe care o pregătise pentru Mardoheu. Și mânia regelui s-a potolit.

9.

Bunăvoința regală trece de partea iudeilor

¹ În acea zi regele Artaxerxes i-a dat reginei Estera casa lui Aman, persecutorul iudeilor. Mardoheu a venit înaintea regelui, căci Estera i-a făcut cunoscut regelui ceea ce făcuse pentru ea.

² Regele și-a scos inelul pe care îl luase de la Aman și i l-a dat lui Mardoheu. Și i-a pus pe Estera și pe Mardoheu peste casa lui Aman.

³ Estera a vorbit din nou înaintea regelui: s-a aruncat la picioarele lui, a plâns și l-a implorat să oprească răul lui Aman din Agag și planul său pe care îl făcuse împotriva iudeilor.

⁴ Regele a întins sceptrul de aur către Estera, iar ea s-a ridicat și a stat în picioare înaintea regelui.

⁵ Atunci ea a zis: „Dacă este bine pentru rege, dacă am aflat bunăvoință înaintea lui, dacă lucrul acesta este drept înaintea regelui și dacă eu sunt plăcută în ochii lui, să scrie să se întoarcă scrisorile cu planul lui Aman, fiul lui Amedata din Agag, în care a scris să fie nimiciți iudeii care sunt în toate provinciile regelui.

⁶ Căci cum aș putea să văd răul care l-ar lovi pe poporul meu, sau cum aș putea să văd nimicirea neamului meu?”.

⁷ Regele Artaxerxes i-a zis reginei Estera și lui Mardoheu, iudeul: „Iată, i-am dat Esterei casa lui Aman; pe el l-au spânzurat de spânzurătoare pentru că își întinsese mâna împotriva iudeilor.

⁸ Iar voi scrieți despre iudei ceea ce va fi bun în ochii voștri în numele regelui și sigilați cu inelul regelui, căci scrisorile scrise în numele regelui și sigilate cu inelul regelui nu pot fi revocate!”.

⁹ Au fost chemați scribii regelui în acel timp, în luna a treia, adică luna Sivan, în ziua a treisprezecea, și ei au scris conform cu tot ceea ce a poruncit Mardoheu iudeilor, satrapilor, guvernatorilor și căpeteniilor provinciilor, din India până în Etiopia – o sută douăzeci și șapte de provincii – fiecărei provincii după scrierea ei și fiecărui popor după limba lui și evreilor după scrierea și după limba lor.

¹⁰ Au scris în numele regelui Artaxerxes și au sigilat cu inelul regelui. Au trimis scrisorile prin alergătorii care călăreau pe cai, armăsari regali de rasă.

¹¹ [Prin ele] regele le dădea [voie] iudeilor care erau în orice cetate să se adune și să-și apere viața, să nimicească și să ucidă, să distrugă orice putere a provinciei sau a poporului care i-ar prigonii pe ei, pe copiii lor sau pe femei, și să le captureze prăzile

¹² într-o singură zi în toate provinciile regelui Artaxerxes, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna *Adar*.

Decretul de reabilitare

12a Aceasta este copia scrisorii care a fost scrisă:

12b „Artaxerxes, regele cel mare, celor din India până în Etiopia, celor o sută douăzeci și șapte de provincii, guvernatorilor și celor ce ne sunt fideli, sănătate!

12c Mulți care au primit adesea cinstiri din îmbelșugata bunătate a binefăcătorilor, au râvnit la mai mult și nu caută numai să le facă rău supușilor; nefiind capabili să poarte ceea ce trebuia să-i mulțumească, au plănuit să se ridice împotriva binefăcătorilor lor.

12d Nu se mulțumesc să disprețuiască recunoștința oamenilor, ci au devenit aroganți din cauza laudelor unor oameni străini, se gândesc că vor scăpa de dreptatea Dumnezeului care vede totul și urăște răul.

12e Adesea și mulți dintre cei care au fost constituiți la putere, pentru că au încredințat prietenilor de încredere administrarea lucrurilor și s-au lăsat influențați, au avut de suportat sânge nevinovat și au căzut în nedreptăți iremediabile.

12f Ei înșală prin discursuri malițioase amăgind curata bună-credință a stăpânilor.

12g Putem să vedem nu atât din povestirile mai vechi care ne-au fost transmise, cât observând ceea ce se petrece lângă voi, adică nedreptățile cumplite [făcute] în mod mișel de către cei care dețin putere fără să o merite.

12h Se cuvine să [privim] dincolo de toate acestea ca să oferim un imperiu liniștit și cu pace tuturor oamenilor,

12i făcând schimbări și judecând mereu cauzele care ni se prezintă cu privire nepărtinitoare.

12k Astfel și Aman, [fiul] lui Amedata, un macedonean, în realitate străin de sângele perșilor și deosebindu-se mult de blândețea noastră, bine primit de către noi.

12l A aflat de generozitatea pe care o avem față de toate popoarele, în așa măsură încât a fost proclamat tatăl nostru, înaintea căruia se plecau toți, și a ajuns al doilea în fața tronului regesc.

12m Nu a putut să-și stăpânească aroganța, a încercat să ne priveze de putere și de viață.

12n A cerut prin multe metode și înșelătorii nimicirea salvatorului și a binefăcătorului nostru în toate, Mardoheu, și a Esterei, ireproșabila noastră parteneră, precum și a întregului ei popor.

12o Prin aceste mijloace, el căuta ca, după ce vom fi rămași singuri, să schimbe domnia perșilor cu cea a macedonenilor.

12p Noi însă am aflat că iudeii, sortiți distrugerii de către cel mai nelegiuit [dintre oameni], nu sunt răufăcători, ci trăiesc după legile cele mai drepte.

12q Ei sunt fiii Dumnezeului celui viu, celui preaînalt și mare, care ne îndrumă domnia, nouă ca și înaintașilor noștri, înspre cea mai bună orânduire.

12r Să faceți bine și nu faceți uz de scrisorile trimise de Aman, [fiul] lui Amedata, pentru că cel care le-a [scris] a fost spânzurat cu întreaga lui familie la porțile Susei. Dumnezeuul atotstăpânitor i-a dat îndată pedeapsa meritată pentru toate.

12s Am expus copia acestei scrisori în orice loc ca să-i lăsați cu toată libertatea pe iudei să se folosească de legile lor și să-i sprijiniți să se poată apăra în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, Adar, în aceeași zi, împotriva celor care i-ar ataca în momentul strâmtorării.

12t Căci în locul distrugerii, Dumnezeuul cel atotputernic a dat poporului ales bucurie.

12u Și voi, între sărbătorile voastre de seamă, să țineți cu toată solemnitățile o zi deosebită pentru ca și acum și mai târziu să fie mântuire pentru noi și pentru toți cei care doresc binele perșilor, iar pentru cei care conspiră împotriva noastră, să fie o amintire a distrugerii.

12x Orice cetate sau provincie în întregime, care nu va face conform cu acestea, va fi distrusă cu mânie prin sulită și foc: va deveni nu doar de neumblat pentru oameni, ci și ostil pentru animalele sălbatice și pentru păsări pentru totdeauna.

13 O copie a scrisorii, care trebuia dată ca decret pentru fiecare provincie, a fost adusă la cunoștința tuturor popoarelor, pentru ca iudeii să fie pregătiți în ziua aceea să se răzbune pe dușmanii lor.

14 Alergătorii care călăreau pe armăsarii regali au ieșit grăbiți și presați de cuvântul regelui. Decretul a fost dat în fortăreața Susa.

¹⁵ Mardoheu a ieșit dinaintea regelui cu o haină regală violetă și albă, cu o cunună mare de aur și cu o mantie de în și de purpură, iar cetatea Susa striga și se bucura.

¹⁶ Pentru iudei era lumină, bucurie, veselie și onoare.

¹⁷ În fiecare provincie și în fiecare cetate, în locul unde ajungea cuvântul regelui și decretul său era bucurie și veselie între iudei, ospăț și zi bună. Mulți dintre popoarele țării au devenit iudei pentru că frica de iudei căzuse peste ei.

10.

Răzbunarea iudeilor

¹ În luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea zi a ei, când cuvântul regelui și decretul său erau aproape să fie îndeplinite, în ziua când dușmanii iudeilor sperau să-i domine – dar s-a schimbat că ei, iudeii, au dominat asupra celor care îi urau –

² iudeii s-au adunat în cetățile lor, în toate provinciile regelui Artaxerxes, ca să-și întindă mâna împotriva celor care le-ar căuta răul. Nimeni nu a putut să stea înaintea lor, pentru că groaza de ei căzuse peste toate popoarele.

³ Toate căpeteniile provinciilor, satrapii, guvernatorii și cei care făceau lucrarea regelui i-au sprijinit pe iudei pentru că groaza de Mardoheu căzuse asupra lor.

⁴ Căci Mardoheu devenise mare în casa regelui și faima lui se răspândea în toate provinciile, astfel că Mardoheu devenea din ce în ce mai mare.

⁵ Iudeii i-au bătut pe toți dușmanii lor cu lovituri de sabie, i-au ucis și i-au nimicit. Au făcut ce au vrut cu cei care îi urau.

⁶ În fortăreața Susa, iudeii au ucis și au nimicit cinci sute de oameni:

⁷ pe Parșandata, pe Dalfon, pe Aspata,

⁸ pe Porata, pe Adalia, pe Aridata,

⁹ pe Parmașta, pe Arizai, pe Aridai și pe Vaiezata,

¹⁰ cei zece fii ai lui Aman, fiul lui Amedata, dușmanul iudeilor. I-au ucis, dar nu și-au întins mâinile la prada lor.

¹¹ În ziua aceea, numărul celor ce fuseseră uciși în fortăreața Susa a ajuns înaintea regelui.

¹² Regele i-a zis reginei Estera: „În fortăreața Susa, iudeii au ucis cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Aman. În celelalte provincii ale regelui ce vor face? Ceea ce tu îmi ceri ți se va da și ceea ce tu mai cauți se va face”.

¹³ Estera a răspuns: „Dacă este bine pentru rege, să li se dea și mâine iudeilor care sunt în Susa să facă după decretul de azi, iar pe cei zece fii ai lui Aman să îi spânzure de spânzurătoare”.

¹⁴ Regele a zis să se facă astfel: a fost dat un decret în Susa, iar cei zece fii ai lui Aman au fost spânzurați.

¹⁵ Iudeii care erau în Susa s-au adunat și în ziua a paisprezecea a lunii *Adar* și au ucis în Susa trei sute de oameni, dar nu și-au întins mâinile la prada lor.

¹⁶ Ceilalți iudei care erau în provinciile regelui s-au adunat să-și apere viața și au avut liniște de dușmanii lor. Au ucis între cei care îi urau șaptezeci și cinci de mii, dar nu și-au întins mâinile la prada lor.

¹⁷ Era în ziua a treisprezecea a lunii *Adar*. În ziua a paisprezecea s-au odihnit și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

¹⁸ Iudeii care se aflau în Susa s-au adunat în ziua a treisprezecea și a paisprezecea. În ziua a cincisprezecea s-au odihnit și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.

¹⁹ De aceea iudeii de la țară, care locuiesc în cetăți deschise, fac în ziua a paisprezecea a lunii *Adar* o zi de bucurie și de ospăț – o zi de sărbătoare – și își trimit porții [de mâncare] unii altora.

SĂRBĂTOAREA PURIM

Instituirea oficială a sărbătorii

²⁰ Mardoheu a scris aceste lucruri și a trimis scrisori tuturor Iudeilor din toate provinciile regelui Artaxerxes, cele apropiate și cele îndepărtate,

²¹ ca să-i facă să celebreze ziua a paisprezecea a lunii *Adar* și ziua a cincisprezecea din an în an,

²² ca zile în care au avut liniște de dușmanii lor, lună în care durerea lor s-a schimbat în bucurie și jalea lor în zi bună; să facă din ele zile de ospăț și de bucurie, să-și trimită porții [de mâncare] unii altora și daruri săracilor.

²³ Iudeii au acceptat să facă ceea ce începuseră și ceea ce le-a scris Mardoheu.

²⁴ Căci Aman, fiul lui Amedata din Agag, dușmanul tuturor iudeilor plănuise să îi nimicească. A aruncat *Pur*, adică sorții, ca să-i extermine și să-i nimicească.

²⁵ De când [Ester] a venit înaintea regelui, el a transmis prin scrisori ca planul lui rău pe care-l făcuse împotriva iudeilor să se întoarcă asupra capului său; el și fiii au fost spânzurați de spânzurătoare.

²⁶ De aceea au dat acelor zile numele *Purim* după numele *Pur*, pentru cuvintele acestei scrisori, pentru ce văzuseră ei în aceasta și pentru ce li se întâmplase.

²⁷ Iudeii au stabilit pentru ei, pentru descendența lor și pentru toți cei care se vor uni cu ei să nu negligeze să țină aceste două zile, după cum este scris și la timpul lor hotărât, în fiecare an.

²⁸ Aceste zile să fie amintite și celebrate în fiecare generație, în fiecare familie, în fiecare provincie și în fiecare cetate: zilele *Purim* să nu fie neglijate în mijlocul iudeilor și amintirea lor să nu fie ștearsă din descendența lor.

²⁹ Regina Estera, fiica lui Abihail, și Mardoheu, iudeul, au scris cu toată autoritatea pentru a întări această a doua scrisoare despre *Purim*.

³⁰ Au trimis scrisori tuturor iudeilor, în cele o sută douăzeci și șapte de provincii ale imperiului lui Artaxerxes. [Conțineau] cuvinte de pace și de fidelitate

³¹ ca să stabilească aceste zile de *Purim* la timpul lor hotărât, după cum a stabilit Mardoheu, iudeul, și regina Estera, după cum le-au hotărât pentru ei înșiși și pentru descendența lor cu ocazia posturilor și a strigătului lor.

³² Cuvântul Esterei a întărit aceste lucruri privitoare la aceste [zile de] *Purim* și a fost scris într-o carte.

11.

Elogiul lui Mardoheu

¹ Regele Artaxerxes a impus un tribut asupra țării și asupra insulelor mării.

² Toate faptele puterii și vitejiei lui și istorisirea măreției lui Mardoheu la care l-a ridicat regele, nu sunt oare ele scrise în *Cartea Cronicilor Regilor Mediei și ai Persiei*?

³ Căci Mardoheu, iudeul, era primul după regele Artaxerxes. Era mare printre iudei și plăcut de mulți frați ai săi, căci a căutat binele poporului său și a vorbit de pace întregii sale descendențe.

^{3a} Mardoheu a zis: „De la Domnul s-au întâmplat acestea!”.

^{3b} Îmi amintesc de visul pe care l-am avut despre aceste lucruri și peste niciunul dintre ele nu s-a trecut:

^{3c} izvorul cel mic care a devenit fluviu, lumina care era, soarele și apa multă; Estera este fluviul pe care a luat-o în căsătorie regele și a făcut-o regină.

^{3d} Cei doi balauri sunt eu și Aman.

^{3e} Popoarele sunt cele care s-au adunat ca să distrugă numele iudeilor.

^{3f} Poporul meu, acesta este Israelul, cei care au strigat către Dumnezeu și au fost mântuiți; Domnul l-a mântuit pe poporul său și ne-a eliberat Domnul de toate aceste rele; Dumnezeu a făcut semne și minuni mari care nu au mai fost între toate popoarele.

^{3g} De aceea a făcut două zaruri: unul pentru poporul lui Dumnezeu și unul pentru toate popoarele.

^{3h} Aceste două zaruri au fost aruncate la ceasul, la timpul hotărât și în ziua judecății înaintea lui Dumnezeu și înaintea tuturor popoarelor.

³ⁱ Dumnezeu și-a amintit de poporul său și a făcut dreptate pentru moștenirea sa.

^{3k} Vor fi [celebrate] aceste zile în luna *Adar*, în zilele a paisprezecea și a cincisprezecea a acestei luni cu adunare, cu bucurie și veselie înaintea lui Dumnezeu, în fiecare generație, pentru totdeauna, în poporul său Israel.

^{3l} În anul al patrulea al domniei lui Ptolemeu și al Cleopatrei, Dositeu, care spunea că este preot și levit, și Ptolemeu, fiul său, au adus scrisoarea deschisă despre *Purim* afirmând că este tradusă de Lisimah, fiul lui Ptolemeu, dintre [cei care locuiau] în Ierusalim.

© 2013 Copyright-ul textelor aparține DCB din cadrul Episcopiei de Iași; copyright-ul concordanței aparține DCO & Salezienii Don Bosco